Euroopan parlamentti
2019-2024

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

P9_TA(2023)0460

Yhteisöverotussääntöjen lisäuudistus

Euroopan parlamentin päätöslauselma 12. joulukuuta 2023 yhteisöverotussääntöjen lisäuudistuksesta (2022/2146(INI))

Euroopan parlamentti, joka

– ottaa huomioon eri jäsenvaltioissa sijaitsevien lähiyhtiöiden välisiin korko- ja rojaltimaksuihin sovellettavasta yhteisestä verotusjärjestelmästä 3. kesäkuuta 2003 annetun neuvoston direktiivin 2003/49/EY[1] (”korko- ja rojaltidirektiivi”),

– ottaa huomioon eri jäsenvaltioissa sijaitseviin emo- ja tytäryhtiöihin sovellettavasta yhteisestä verojärjestelmästä 30. marraskuuta 2011 annetun neuvoston direktiivin 2011/96/EU[2] (”emo-tytäryhtiödirektiivi”),

– ottaa huomioon sisämarkkinoiden toimintaan suoraan vaikuttavien veron kiertämisen käytäntöjen torjuntaa koskevien sääntöjen vahvistamisesta 12. heinäkuuta 2016 annetun neuvoston direktiivin (EU) 2016/1164[3] (”veronkiertodirektiivi I” tai ”ATAD I”) ja direktiivin (EU) 2016/1164 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse verokohtelun eroavaisuuksista kolmansien maiden kanssa 29. toukokuuta 2017 annetun neuvoston direktiivin (EU) 2017/952[4] (”ATAD II”),

– ottaa huomioon hallinnollisesta yhteistyöstä verotuksen alalla ja direktiivin 77/799/ETY kumoamisesta 15. helmikuuta 2011 annetun neuvoston direktiivin 2011/16/EU[5] (”direktiivi hallinnollisesta yhteistyöstä verotuksen alalla” tai ”DAC 1”), direktiivin 2011/16/EU muuttamisesta siltä osin kuin on kyse pakollisesta automaattisesta tietojenvaihdosta verotuksen alalla 9. joulukuuta 2014 annetun neuvoston direktiivin 2014/107/EU[6] (”DAC 2”), direktiivin 2011/16/EU muuttamisesta siltä osin kuin on kyse pakollisesta

---

1 EUVL L 157, 26.6.2003, s. 49.
2 EUVL L 345, 29.12.2011, s. 8.
3 EUVL L 193, 19.7.2016, s. 1.
4 EUVL L 144, 7.6.2017, s. 1.
5 EUVL L 64, 11.3.2011, s. 1.
6 EUVL L 359, 16.12.2014, s. 1.

automaattisesta tietojenvaihdosta verotuksen alalla 8. joulukuuta 2015 annetun neuvoston direktiivin (EU) 2015/2376[1] (”DAC 3”), direktiivin 2011/16/EU muuttamisesta siltä osin kuin on kyse pakollisesta automaattisesta tietojenvaihdosta verotuksen alalla 25. toukokuuta 2016 annetun neuvoston direktiivin (EU) 2016/881[2] (”DAC 4”), direktiivin 2011/16/EU muuttamisesta siltä osin kuin on kyse veroviranomaisten pääsystä rahanpesun torjuntaa koskeviin tietoihin 6. joulukuuta 2016 annetun neuvoston direktiivin (EU) 2016/2258[3] (”DAC 5”), direktiivin 2011/16/EU muuttamisesta siltä osin kuin on kyse raportoitavia rajatylittäviä järjestelyjä koskevasta pakollisesta automaattisesta tietojenvaihdosta verotuksen alalla 25. toukokuuta 2018 annetun neuvoston direktiivin (EU) 2018/822[4] (”DAC 6”) ja hallinnollisesta yhteistyöstä verotuksen alalla annetun direktiivin 2011/16/EU muuttamisesta 22. maaliskuuta 2021 annetun direktiivin (EU) 2021/514[5] (”DAC 7”),

– ottaa huomioon veroriitojen ratkaisumekanismeista Euroopan unionissa 10. lokakuuta 2017 annetun neuvoston direktiivin (EU) 2017/1852[6] (”EU:n riitojenratkaisudirektiivi”),

– ottaa huomioon direktiivin 2013/34/EU muuttamisesta siltä osin kuin on kyse tiettyjen yritysten ja sivuliikkeiden tuloverotietojen ilmoittamisesta 24. marraskuuta 2021 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2021/2101[7] (”julkista maakohtaista raportointia koskeva direktiivi”),

– ottaa huomioon monikansallisten konsernien ja suurten kotimaisten konsernien maailmanlaajuisen vähimmäisverotason varmistamisesta unionissa 14. joulukuuta 2022 annetun neuvoston direktiivin (EU) 2022/2523[8] (”toisen pilarin direktiivi”),

– ottaa huomioon hyväksymistä odottavat komission ehdotukset, erityisesti ehdotukset yhteisestä yhteisöveropohjasta (COM(2016)0685), yhteisestä yhdistetystä yhteisöveropohjasta (COM(2016)0683) ja digiverotuspaketista (COM(2018)0147 ja COM(2018)0148), sekä parlamentin kannat näihin ehdotuksiin,

– ottaa huomioon 15. tammikuuta 2019 annetun komission tiedonannon ”Kohti tehokkaampaa ja demokraattisempaa päätöksentekoa EU:n veropolitiikan alalla”[9],

---

1 EUVL L 332, 18.12.2015, s. 1.
2 EUVL L 146, 3.6.2016, s. 8.
3 EUVL L 342, 16.12.2016, s. 1.
4 EUVL L 139, 5.6.2018, s. 1.
5 EUVL L 104, 25.3.2021, s. 1.
6 EUVL L 265, 14.10.2017, s. 1.
7 EUVL L 429, 1.12.2021, s. 1.
8 EUVL L 328, 22.12.2022, s. 1.
9 https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/fi/IP_19_225.

– ottaa huomioon 15. heinäkuuta 2020 annetun komission tiedonannon ”Oikeudenmukaista ja yksinkertaista verotusta koskeva toimintasuunnitelma elpymisstrategian tueksi” (COM(2020)0312),

– ottaa huomioon 18. toukokuuta 2021 annetun komission tiedonannon ”2000-luvun yritysverotus” (COM(2021)0251),

– ottaa huomioon 22. joulukuuta 2021 annetun komission tiedonannon ”EU:n talousarvion uudet omat varat”[1] ,

– ottaa huomioon 22. joulukuuta 2021 annetun komission ehdotuksen neuvoston direktiiviksi monikansallisten konsernien maailmanlaajuisen vähimmäisverotason varmistamisesta unionissa (COM(2021)0823) sekä parlamentin kannan tähän ehdotukseen[2] ,

– ottaa huomioon 20. kesäkuuta 2023 annetun komission tiedonannon ”Uusia omia varoja koskevasta mukautetusta paketista”[3],

– ottaa huomioon 6. joulukuuta 2022 kokoontuneen talous- ja raha-asioiden neuvoston päätelmät,

– ottaa huomioon tammikuussa 2022 julkaistun komission tutkimuksen ”Tax compliance costs for SMEs – An update and a supplement: final report”,

– ottaa huomioon Euroopan tulevaisuuskonferenssin lopullisia tuloksia koskevan raportin ja 4. toukokuuta 2022 antamansa päätöslauselman toimista Euroopan tulevaisuutta käsittelevän konferenssin päätelmien johdosta[4],

– ottaa huomioon 11. toukokuuta 2022 annetun komission ehdotuksen neuvoston direktiiviksi vieraan ja oman pääoman ehtoisen rahoituksen verokohtelua tasavertaistavaa vähennystä ja korkojen vähennyskelpoisuuden rajoittamista yhteisöverotuksessa koskevien sääntöjen vahvistamisesta (COM(2022)0216),

– ottaa huomioon korkeisiin energianhintoihin liittyvistä hätätoimenpiteistä 6. lokakuuta 2022 annetun neuvoston asetuksen (EU) 2022/1854,

– ottaa huomioon 13. lokakuuta 2022 esitetyn komission vaikutustenarvioinnin kannanottopyynnön ehdotukseen neuvoston direktiiviksi yritysten tuloverotusta Euroopassa koskevasta kehyksestä (BEFIT-kehys),

– ottaa huomioon komission puheenjohtajan Ursula von der Leyenin Euroopan parlamentin täysistunnossa 19. lokakuuta 2022 pitämän

---

1 https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/fi/ip_21_7025.
2 EUVL C 479, 16.12.2022, s. 89.
3 https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/fi/ip_23_3328.
4 EUVL C 465, 6.12.2022, s. 109.

puheen Eurooppa-neuvoston 20.–21. lokakuuta 2022 pidetyn kokouksen valmisteluista,

– ottaa huomioon komission puheenjohtajan Ursula von der Leyenin Euroopan parlamentin täysistunnossa syyskuussa 2022 pitämän puheen unionin tilasta,

– ottaa huomioon komission eurooppalaiseen ohjausjaksoon sisältyvät vuoden 2023 maaraportit,

– ottaa huomioon 16. maaliskuuta 2023 annetun komission tiedonannon ”EU:n pitkän aikavälin kilpailukyky vuoden 2030 jälkeen” (COM(2023)0168),

– ottaa huomioon vuotta 2023 koskevan komission vuotuisen raportin verotuksesta[1],

– ottaa huomioon 23. maaliskuuta 2023 annetut Eurooppa-neuvoston päätelmät,

– ottaa huomioon 7. lokakuuta 2021 antamansa päätöslauselman haitallisia verokäytäntöjä koskevan EU:n politiikan uudistamisesta (käytännesääntötyöryhmän uudistaminen mukaan luettuna)[2],

– ottaa huomioon 15. helmikuuta 2022 antamansa päätöslauselman kansallisten verouudistusten vaikutuksesta EU:n talouteen[3],

– ottaa huomioon 10. maaliskuuta 2022 antamansa päätöslauselman suosituksista komissiolle elpymisstrategiaa tukevasta oikeudenmukaisesta ja yksinkertaisesta verotuksesta (heinäkuussa annetun komission toimintasuunnitelman ja sen alv:tä, yritysverotusta ja henkilöverotusta koskevien 25 hankkeen seuranta Euroopan parlamentissa)[4],

– ottaa huomioon 10. maaliskuuta 2022 antamansa päätöslauselman eurooppalaisesta lähdeverokehyksestä[5],

– ottaa huomioon 4. lokakuuta 2022 antamansa päätöslauselman ”Uusien teknologioiden vaikutus verotukseen: krypto- ja lohkoketjuteknologiat”[6],

---

1 https://taxation-customs.ec.europa.eu/taxation-1/economic-analysis-taxation/annual-report-taxation_en.
2 EUVL C 132, 24.3.2022, s. 167.
3 EUVL C 342, 6.9.2022, s. 14.
4 EUVL C 347, 9.9.2022, s. 211.
5 Euroopan parlamentti, *Mietintö eurooppalaisesta lähdeverokehyksestä*, helmikuu 2022.
6 EUVL C 132, 14.4.2023, s. 15.

– ottaa huomioon Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön OECD:n 19. heinäkuuta 2013 julkaiseman toimintasuunnitelman ”Base Erosion and Profit Shifting” (BEPS),

– ottaa huomioon komission tutkimukset aggressiivisen verosuunnittelun indikaattoreista[1],

– ottaa huomioon lokakuussa 2015 annetut OECD:n ja G20-maiden BEPS-loppuraportit,

– ottaa huomioon OECD:n ja G20-maiden BEPS-toimenpiteitä koskevassa osallistavassa kehyksessä 8. lokakuuta 2021 annetun julkilausuman kahden pilarin ratkaisusta talouden digitalisaatioon liittyviin verotuksellisiin haasteisiin vastaamiseksi (”Two-Pillar Solution to Address the Tax Challenges Arising from the Digitalisation of the Economy”) ja toteaa, että siihen oli 16. joulukuuta 2022 mennessä yhtynyt ja sen oli hyväksynyt 138 jäsentä kaikkiaan 141 jäsenestä,

– ottaa huomioon OECD:n ja G20-maiden osallistavassa kehyksessä 14. lokakuuta 2020 hyväksytyt raportit ensimmäisen ja toisen pilarin suunnitelmista sekä 12. lokakuuta 2020 julkaistut OECD:n taloudellisen analyysin ja vaikutustenarvioinnin ”Tax Challenges Arising from Digitalisation – Economic Impact Assessment” tulokset,

– ottaa huomioon OECD:n ja G20-maiden BEPS-toimenpiteitä koskevassa osallistavassa kehyksessä 20. joulukuuta 2021 hyväksytyt toisen pilarin mallisäännöt, jotka koskevat maailmanlaajuisen 15 prosentin vähimmäisveron kansallista täytäntöönpanoa,

– ottaa huomioon OECD:n ja G20-ryhmän veropohjan rapautumista ja voitonsiirtoja (BEPS) koskevan osallistavan kehyksen julkilausuman kahden pilarin ratkaisusta talouden digitalisaatioon liittyviin verotuksellisiin haasteisiin vastaamiseksi (”Two-Pillar Solution to Address the Tax Challenges Arising from the Digitalisation of the Economy”) ja toteaa, että siihen oli 4. marraskuuta 2021 mennessä yhtynyt ja sen oli hyväksynyt 137 jäsentä kaikkiaan 141 jäsenestä,

– ottaa huomioon 19. kesäkuuta 2023 annetun komission ehdotuksen neuvoston direktiiviksi ylimääräisten lähdeverojen nopeammasta ja turvallisemmasta alentamisesta (COM(2023)0324),

– ottaa huomioon 16. elokuuta 2022 annetun Yhdysvaltojen lain 117–169, joka tunnetaan nimellä inflaation hillitsemistä koskeva laki,

---

1 ”Study on Structures of Aggressive Tax Planning and Indicators – Final Report” (Taxation paper No 61, 27. tammikuuta 2016), ”The Impact of Tax Planning on Forward-Looking Effective Tax Rates” (Taxation paper No 64, 25. lokakuuta 2016) ja ”Aggressive tax planning indicators – Final Report” (Taxation paper No 71, 7. maaliskuuta 2018).

– ottaa huomioon työjärjestyksen 54 artiklan,

– ottaa huomioon budjettivaliokunnan kirjeen,

– ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön (A9-0359/2023),

A. ottaa huomioon, että jäsenvaltiot voivat vapaasti päättää omasta talouspolitiikastaan ja erityisesti omasta veropolitiikastaan, kuten EU:n perussopimuksissa ja etenkin niihin kirjatussa yksimielisyyssäännössä vahvistetaan; toteaa, että hyvin toimiva verojärjestelmä on jäsenvaltioiden edun mukainen, jotta voidaan varmistaa asianmukainen veronkanto; ottaa huomioon, että vaikka veropolitiikka onkin suurelta osin jäsenvaltioiden vastuulla, sisämarkkinoiden edellytyksenä on veropolitiikan määrittelyn koordinointi ja yhteistyö jäsenvaltioiden kesken ja EU:n tasolla, jotta sisämarkkinoiden yhdentymistä edistettäisiin, talouden vääristymät estettäisiin ja vältettäisiin haitallinen verokilpailu;

B. ottaa huomioon, että veropolitiikka kuuluu kansalliseen toimivaltaan perussopimusten nojalla ja että verotuksellinen itsemääräämisoikeus on EU:n oikeusjärjestyksen perusperiaate; katsoo, että perussopimuksiin kirjattuun yksimielisyysvaatimukseen on suhtauduttava jäsenvaltioissa hyvin vastuullisesti ja sen yhteydessä on noudatettava Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 4 artiklan 3 kohdassa määrättyä vilpittömän yhteistyön periaatetta; katsoo, että tämä primaarilainsäädäntökehys mahdollistaa laajan lainsäädännöllisen koordinoinnin ja hallinnollisen yhteistyön EU:n jäsenvaltioiden välillä; katsoo, että tällainen koordinointi ja yhteistyö on tarpeen sisämarkkinoiden eheyden sekä oikeudenmukaisen ja avoimen verokilpailun säilyttämiseksi;

C. katsoo, että oikeudenmukainen ja tehokas verojärjestelmä ei välttämättä tarkoita yleisen verotuksen korkeampaa tasoa;

D. ottaa huomioon, että EU:n kansalaisilla on vaikeuksia saada rahansa riittämään ja että pienituloisten kotitalouksien lisäksi vaikutukset kohdistuvat yhä enemmän keskiluokkaan ja että monet yritykset kohtaavat erilaisia haasteita; ottaa huomioon, että jotkin erityisesti energia-alalla toimivat yritykset ovat saaneet windfall-voittoja;

E. ottaa huomioon, että OECD:n ja G20-ryhmän veropohjan rapautumista ja voitonsiirtoja (BEPS) koskevan osallistavan kehyksen 141 jäsenestä, mukaan lukien kaikki EU:n jäsenvaltiot, 137 jäsentä oli 4. marraskuuta 2021 mennessä hyväksynyt kansainvälisen verojärjestelmän uudistamisen kahden pilarin ratkaisulla talouden digitalisaatioon liittyviin haasteisiin vastaamiseksi, myös asettamalla voitonsiirtoa koskevia monenvälisesti sovittuja rajoituksia;

F. ottaa huomioon, että tällä hetkellä lähes kaikki Euroopan unionissa (EU-27+1) toimivat muut kuin rahoitusalan yritykset (99,8 prosenttia) ovat pk-yrityksiä ja että niiden osuus EU-28:n

kokonaistyöllisyydestä on kaksi kolmasosaa (66,6 prosenttia) ja muiden kuin rahoitusalan yritysten tuottamasta lisäarvosta hieman alle kolme viidesosaa (56,8 prosenttia) komission kertomuksen ”Tax compliance costs for SMEs: An update and a complement of January 2022” mukaisesti;

G. ottaa huomioon, että BEPS-toimintasuunnitelmalla onnistuttiin saamaan aikaan yhteisymmärrys BEPS-toimenpiteitä koskevassa OECD:n ja G20-maiden osallistavassa kehyksessä, johon osallistuu yli 139 maata ja oikeudenkäyttöaluetta ja jossa käsitellään useita veronkierron ja aggressiivisen verosuunnittelun torjuntaan liittyviä kysymyksiä;

H. katsoo, että aggressiivisella verosuunnittelulla voi olla vaikutusta siihen, että veronmaksajat noudattavat verosäännösten noudattamista koskevia sääntöjä, sekä yritysten kilpailukykyyn ja verotulojen vakauteen; toteaa, että aggressiivisella verosuunnittelulla ja haitallisella verokilpailulla voi olla kielteinen vaikutus sisämarkkinoiden toimintaan;

I. toteaa, että EU on toiminut esimerkillisesti kansainvälisten sopimusten saattamisessa osaksi direktiivejä parantaen koordinointia ja EU:n toimia veropetosten, veronkierron ja aggressiivisen verosuunnittelun torjumiseksi; toteaa, että jäsenvaltiot suhtautuivat OECD:n BEPS-toimintasuunnitelmaan jossain määrin eri tavoin;

J. toteaa, että yritysverotuksen käytännesääntötyöryhmä on jatkanut tehtäväänsä jäsenvaltioiden haitallisten verotoimenpiteiden määrittämiseksi ja hillitsemiseksi; ottaa huomioon, että valtiovarainministerit sopivat 8. marraskuuta 2022 käytännesääntöjen vahvistamisesta; katsoo, että jotkin yritykset näyttävät mukautuvan uusiin verosääntöihin ja saattavat soveltaa aggressiivisen verosuunnittelun järjestelmiä; ottaa huomioon, että OECD ja G20-osallistujamaat hyväksyivät vuonna 2015 lopullisen BEPS-paketin kansainvälisen verojärjestelmän uudistamiseksi, jotta voidaan torjua veronkiertoa;

K. ottaa huomioon, että EU-maiden keskimääräinen yleinen yhteisöveroaste on laskenut 35 prosentista vuonna 1995 21,2 prosenttiin vuonna 2023;

L. ottaa huomioon, että kesäkuuhun 2023 mennessä 143 lainkäyttöaluetta, mukaan lukien kaikki EU:n jäsenvaltiot, oli sopinut kansainvälisen verojärjestelmän uudistamisesta kahden pilarin ratkaisulla;

M. ottaa huomioon, että 16. joulukuuta 2020 tehdyssä oikeudellisesti sitovassa toimielinten välisessä sopimuksessa määrätään uusia varoja koskevan etenemissuunnitelman täytäntöönpanosta; toteaa, että komission joulukuussa 2021 ehdottamilla uusilla omilla varoilla on tarkoitus kattaa osa Next Generation EU -välineen

takaisinmaksusta; ottaa huomioon, että komissio ehdotti kesäkuussa 2023 yrityssektoriin liittyviä omia varoja;

N. katsoo, että veropolitiikan hajanaisuus, monimutkaisuus ja puutteellinen digitalisaatio luovat osaltaan sisämarkkinoilla toimiville yrityksille sekä pk-yritysten työntekijöille, itsenäisille ammatinharjoittajille ja kansalaisille erilaisia esteitä, mukaan lukien oikeudellinen epävarmuus, byrokratia, kaksinkertaisen verotuksen riski ja veronpalautusten hakemiseen liittyvät ongelmat; katsoo näiden esteiden vaikeuttavan rajat ylittävää taloudellista toimintaa sisämarkkinoilla; toteaa, että näiden esteiden poistaminen edellyttää monenvälistä yhteistyötä jäsenvaltioiden välillä ja sitä, että jäsenvaltiot panevat kiireellisesti täytäntöön digitaalisia ratkaisuja, joilla yksinkertaistetaan ja vähennetään yrityksille verosäännösten noudattamisesta aiheutuvia kustannuksia; toteaa, että politiikan hajanaisuus aiheuttaa riskejä myös veroviranomaisille, mukaan lukien kaksinkertainen verottamatta jättäminen ja verokeinotteluun liittyvät mahdollisuudet (verosuunnittelu); toteaa, että jotkin jäsenvaltiot ovat kehittäneet järjestelyjä, jotka johtaisivat kansallista nimellisverokantaa alhaisempaan verotukseen ja saattavat asettaa pk-yritykset epäedulliseen kilpailuasemaan;

O. ottaa huomioon, että jäsenvaltiot menettävät edelleen verotuloja haitallisten verokäytäntöjen vuoksi ja että haitallisten verokäytäntöjen vuoksi arvioidaan menetettävän tuloja 36–37 miljardista eurosta 160–190 miljardiin euroon vuodessa; toteaa, että politiikan hajanaisuus saattaa lisätä veroviranomaisten täytäntöönpanokustannuksia;

P. ottaa huomioon, että joidenkin energia-alan yritysten windfall-voittoihin sovellettiin solidaarisuusmaksua;

Q. toteaa, että EU:n sosiaalisessa markkinataloudessa riittävän verotuksen sekä yksinkertaisen ja selkeän verolainsäädännön ei pitäisi vääristää talouden toimijoiden päätöksentekoa; katsoo, että asianmukaisten veropolitiikkojen olisi tuettava työpaikkojen luomista ja talouskasvua ja parannettava EU:n ja sen jäsenvaltioiden kilpailukykyä;

R. katsoo, että tällaista veropolitiikan hajanaisuutta on lievennettävä siten, että lisätään koordinointia ja yhteistyötä ja että jäsenvaltiot sitoutuvat selvästi verotusta koskevien direktiivien nopeaan ja asiantuntevaan saattamiseen osaksi kansallista lainsäädäntöä;

S. toteaa, että suurin osa EU:n yhteisöverotusjärjestelmistä mahdollistaa avokätiset korkomaksujen verovähennykset[1]; toteaa, että oman pääoman ehtoisen rahoituksen kustannuksia, joihin

---

[1] Euroopan komissio, *Impact assessment accompanying the document proposal for a Council directive on laying down rules on a debt-equity bias reduction and on limiting the deductibility of interest for corporate income tax purposes* (SWD(2022)0145).

sisältyy osinkojen maksaminen, ei voida vähentää samalla tavalla; katsoo, että oman pääoman ehtoiseen rahoitukseen turvautuvat yritykset ovat rakenteellisesti epäedullisessa asemassa erityisesti, jos ne ovat nuoria ja pieniä yrityksiä, joilla on heikot luotonsaantimahdollisuudet; toteaa, että tällainen puolueellisuus luo ongelmallisia kannustimia ylivelkaantumiseen; ottaa huomioon, että yritysten omaa pääomaa koskevat vähennykset voivat vaikuttaa jäsenvaltioiden verotuloihin, ja katsoo, että ne on suunniteltava huolellisesti;

T. ottaa huomioon, että yksityisyrityksillä, pk-yritykset mukaan luettuina, on keskeinen asema yhteiskunnassa tärkeimpinä työllistäjinä; toteaa näiden organisaatioiden luovan yritystoimintansa kautta työmahdollisuuksia miljoonille ihmisille, mikä puolestaan edistää niiden yhteisöjen taloudellista ja sosiaalista kehitystä, joissa ne toimivat; ottaa huomioon, että yksityisyritykset tehostavat resurssien kohdentamista edistämällä kilpailua ja innovointia, mikä lisää tuottavuutta ja talouskasvua; toteaa, että yksityinen liiketoiminta myös tuottaa valtiolle verotuloja, joita voidaan käyttää keskeisten julkisten palvelujen rahoittamiseen; toteaa, että yksityisyrityksillä on tärkeimpinä työllistäjinä keskeinen rooli yhteiskuntien taloudellisessa ja sosiaalisessa kehityksessä, sillä ne tukevat edistystä ja parantavat ihmisten elämänlaatua;

U. ottaa huomioon, että komissio antoi ehdotuksen Euroopassa tapahtuvaa yritystoimintaa koskeviksi yhteisiksi verosäännöiksi eli yritysten tuloverotusta Euroopassa koskevaksi kehykseksi (BEFIT-kehys);

V. katsoo, että komission verotukselle antaman lainsäädännöllisen sysäyksen puitteissa olisi pyrittävä noudattamaan selkeitä painopisteitä, jotka liittyvät veropetosten ja veronkierron torjuntaan, hallinnon yksinkertaistamisen edistämiseen, byrokratian vähentämiseen ja sääntöjen noudattamisesta aiheutuvien kustannusten vähentämiseen erityisesti pk-yritysten kohdalla;

1. muistuttaa, että vaikka veropolitiikka kuuluukin edelleen jäsenvaltioiden toimivaltaan, sisämarkkinat edellyttävät tietyntasoista verotusalan yhteistyötä ja yhdenmukaistamista niiden täydentämiseksi, parantamiseksi ja kehittämiseksi edelleen; toteaa lisäksi, että veropolitiikkoja koskeva yhteinen lähestymistapa on ratkaisevan tärkeä haitallisen verokilpailun ja voitonsiirtojen sekä veronkierron ja verovilpin torjumiseksi; huomauttaa, että tällainen yhteistyö edellyttää keskinäistä luottamusta ja vilpittömyyttä kaikilta jäsenvaltioilta;

2. kehottaa komissiota ja neuvostoa auttamaan yrityksiä parantamaan investointiympäristöä ja tekemään yhteisöverotuksen noudattamisesta yksinkertaisempaa ja tekemään siitä kestävämpää ja unionin kilpailukyvyn parantamiseen tähtäävää;

3. korostaa, että EU:n jäsenvaltioilla on täysi vastuu asianmukaisesta veronkannosta ja että niillä on oikeus päättää omista verojärjestelmistään sisämarkkinoita ja muiden jäsenvaltioiden verotusoikeuksia kunnioittaen; korostaa, että moitteettomasti toimivat verojärjestelmät ja kansalliset veroviranomaiset ovat keskeisessä asemassa veronkannossa ja että kestävät verotulot ovat jäsenvaltioiden talousarvioissa tärkeitä;

4. panee merkille komission esittämän pk-yritysten verotuksen yksinkertaistamista ja BEFIT-kehystä koskevan paketin; suhtautuu myönteisesti 23. maaliskuuta 2023 annettuihin Eurooppa-neuvoston päätelmiin, joissa kehotetaan yksinkertaistamaan yleistä sääntely-ympäristöä ja keventämään hallinnollista taakkaa, sekä 16. maaliskuuta 2023 annettuun komission tiedonantoon, jossa korostetaan, että EU:n verokehys on keskeisessä asemassa kasvun ja yksityisten investointien tukemisessa erityisesti, koska sillä poistetaan veroesteitä rajat ylittäviltä sijoituksilta, ja että EU:n aktiivisella roolilla veropolitiikassa pyritään puuttumaan vääristymiin, varmistamaan sisämarkkinoiden moitteeton toiminta ja estämään niiden hajanaisuus; korostaa, että EU:n tasolla on hyväksyttävä hyvin suunniteltuja ratkaisuja, joissa otetaan huomioon jäsenvaltioiden nykyiset järjestelmät ja jotka eivät aiheuta yrityksille ja erityisesti pk-yrityksille ylimääräistä, suhteetonta tai tarpeetonta taakkaa;

5. pitää erittäin tärkeänä torjua aggressiivista verosuunnittelua[1] ja verovilppiä ja edistää samalla verotuksen oikeudenmukaisuutta, avoimuutta ja varmuutta; korostaa, että verovilppiin, veronkiertoon ja aggressiiviseen verosuunnitteluun puuttuminen tuottaa lisää verotuloja, joilla jäsenvaltioiden hallituksia autetaan pitämään verot tasolla, joka tukee kestävää talouskasvua ja EU:n verotuksellista vetovoimaa ja kilpailukykyä;

6. kehottaa komissiota muistuttamaan jäsenvaltioita eurooppalaiseen ohjausjaksoon ja kansallisten elpymis- ja palautumissuunnitelmien arviointiin liittyvien suositusten täytäntöönpanosta aggressiivisen verosuunnittelun suhteen;

7. antaa tunnustusta EU:n aiemmille toimille verovilpin ja aggressiivisen verosuunnittelun torjumiseksi OECD:n ja G20-maiden tasolla tapahtuvan kansainvälisen kehityksen mukaisesti; panee merkille vuodesta 2011 lähtien annetut lukuisat verodirektiivit, jotka ovat johtaneet oikeudenmukaisempaan, yksinkertaisempaan ja tehokkaampaan yhteisöverotukseen EU:ssa, ja yrityksille EU:ssa asetettujen verosäännösten noudattamisvelvoitteiden lisääntymisen[2];

---

1 OECD, Aggressive Tax Planning.

2 Vrt. erityisesti veronkiertodirektiivit (ATAD I ja ATAD II), hallinnollisesta yhteistyöstä verotuksen alalla annetun direktiivin muutokset (DAC 1 – DAC 7), emo-tytäryhtiödirektiivin tarkistaminen, EU:n riitojenratkaisudirektiivi, julkista maakohtaista raportointia koskeva direktiivi ja toisen pilarin direktiivi.

toteaa, että kyseisistä direktiiveistä saatavien hyötyjen olisi oltava niiden kustannuksia suuremmat ja että yrityksille, erityisesti pk-yrityksille, EU:ssa asetetut verosäännösten noudattamisvelvoitteet ja niihin liittyvät kustannukset eivät saisi olla kohtuuttomia; huomauttaa myös, että neuvostossa pysäytettiin joidenkin direktiivien käsittely ja näin tapahtui esimerkiksi finanssitransaktioveroa, yhteistä yhteisöveropohjaa ja yhteistä yhdistettyä yhteisöveropohjaa koskevien ehdotusten kohdalla; korostaa, että parlamentti hyväksyikin vuonna 2018 yhteisen kannan yhteisestä yhdistetystä yhteisöveropohjasta annetusta direktiivistä[1];

8. pitää valitettavana, että jäsenvaltiot ovat joissakin tapauksissa panneet täytäntöön ja soveltaneet verodirektiivejä toisistaan poikkeavin tavoin, mikä saattaa heikentää sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa ja johtaa veropohjien vääristymiseen, byrokratian lisääntymiseen ja säännösten noudattamisesta aiheutuvien kustannusten nousuun; kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että verodirektiivit saatetaan kokonaisuudessaan osaksi kansallista lainsäädäntöä ja että direktiivissä asetetut tavoitteet täyttyvät; pitää tässä suhteessa valitettavina kansallisten verojärjestelmien, veroviranomaisten ja yleisesti maiden julkishallintoon liittyvien erojen vaikutusta sääntelytaakkaan etenkin pk-yritysten kohdalla, joiden on pystyttävä toimimaan jopa 27 erilaisessa verojärjestelmässä, kuten komissio huomautti tammikuussa 2022; kehottaa komissiota antamaan johdonmukaisia, oikeudenmukaisia ja selkeitä suosituksia direktiivien saattamisesta osaksi yksittäisten jäsenvaltioiden lainsäädäntöä sekä niiden tehokkaasta täytäntöönpanosta; kehottaa jäsenvaltioita ja Euroopan komissiota hyödyntämään parhaalla mahdollisella tavalla EU:n nykyisiä foorumeita, jotta varmistetaan EU:n verolainsäädännön johdonmukainen täytäntöönpano kaikissa jäsenvaltioissa;

9. korostaa, että etenkin yhteisöverotuksessa verotusympäristö vaikuttaa investointipäätöksiin ja on näin ollen yksi tekijöistä, jotka vaikuttavat työpaikkojen luomiseen, kestävään talouskasvuun ja kilpailukykyyn;

EU:n yrityksille, erityisesti pk-yrityksille, säännösten noudattamisesta aiheutuvan taakan keventäminen

10. toteaa, että komission mukaan verosäännösten noudattamisesta suurille monikansallisille yrityksille aiheutuvat arvioidut kustannukset ovat noin kaksi prosenttia maksetuista veroista, kun taas pk-yritysten kohdalla arvio on noin 30 prosenttia maksetuista veroista; pitää valitettavana, että jotkin jäsenvaltiot ovat kehittäneet verojärjestelyjä, jotka sallivat eroavuudet monikansallisten yritysten ja pk-yritysten välillä ja asettavat näin pk-yritykset epäedulliseen kilpailuasemaan; muistuttaa, että pk-yritykset ovat talouskasvun ja työpaikkojen luomisen tärkeimpiä moottoreita; kehottaa Euroopan

---

[1] Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2018)0087.

komissiota suunnittelemaan veropolitiikkoja, joita pienempien yritysten on helppo panna täytäntöön, alentamalla niille aiheutuvia kustannuksia ja vähentämällä niiden verolainsäädännön mukaisia hallinnollisia velvoitteita;

11. kehottaa komissiota toteuttamaan EU:n laajuisen tutkimuksen verosäännösten noudattamisesta aiheutuvien kustannusten tasosta maakohtaisesti ja laatimaan määritetystä skenaariosta yleisarvion; kehottaa lisäksi komissiota panemaan tällaisen arvioinnin johdosta täytäntöön aloitteen, jolla puututaan sääntöjen noudattamisesta aiheutuviin korkeisiin kustannuksiin ja tehostetaan yhteistyötä hallinnollisen taakan vähentämiseksi;

12. huomauttaa, että työntekijöiden ja itsenäisten ammatinharjoittajien rajat ylittävä toiminta on sisämarkkinoilla edelleen hallinnollisesti monimutkaista verotuksen ja sosiaaliturvan osalta; huomauttaa myös, että etätyön lisääntyminen on mutkistanut ongelmaa entisestään;

13. kehottaa komissiota esittämään yleisarvion aiemmista toimista, joita on toteutettu yhteisöverotuksen alalla vuoden 2011 jälkeen, ja julkaisemaan perusteellisen vaikutustenarvioinnin parhaista vaihtoehdoista yritysten, erityisesti pk-yritysten, hallinnollisen taakan keventämiseksi, kartoittamaan kaikki erot lainsäädännön saattamisessa osaksi kansallista lainsäädäntöä EU:ssa ja täsmentämään aloja, joilla yksinkertaistamista tarvitaan, sekä varmistamaan, että jo nyt vaikeuksissa olevilla yrityksillä on riittävästi aikaa politiikkojen täytäntöönpanoon; korostaa Eurooppa-neuvoston 22. maaliskuuta 2023 komissiolle esittämää pyyntöä tarkastaa uusien lainsäädäntöehdotusten kilpailukyky, myös verotuksen alalla, ja korostaa, että uusien ehdotusten esittämisen olisi tarvittaessa edistettävä sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa, eheyttä ja tasapuolisia toimintaedellytyksiä eikä se saisi aiheuttaa yrityksille kohtuutonta taakkaa; kehottaa komissiota ottamaan uusissa verotusta koskevissa lainsäädäntöehdotuksissa huomioon myös yhteensopivuuden yksittäisissä jäsenvaltioissa jo käyttöön otettujen ratkaisujen (digitaaliset ratkaisut mukaan luettuina) kanssa, jotka auttavat vähentämään yrityksille aiheutuvaa taakkaa;

14. panee merkille 9. toukokuuta 2022 pidetyn Euroopan tulevaisuutta käsittelevän konferenssin tulokset ja ehdotukset EU:n kilpailukyvyn parantamisesta ja sisämarkkinoiden syventämisestä, jotta voidaan saavuttaa tietty taso jäsenvaltioiden veropolitiikkojen yhdenmukaistamisessa ja koordinoinnissa verovilpin ja veronkierron estämiseksi ja tukea samalla yritysten taloudellista kukoistusta; odottaa unionin sääntelyssä käyttöön otettavan säännöllisen kilpailukykytarkastuksen täytäntöönpanoa koskevaa ehdotusta, josta komission puheenjohtaja Ursula von der Leyen ilmoitti 19. lokakuuta 2022; huomauttaa, että EU:n talouden kilpailukyvyn säilyttäminen olisi otettava huomioon uutta verolainsäädäntöä

kehitettäessä; odottaa, että kilpailukyvyssä noudatetaan täysin EU:n nykyisiä työelämä- ja sosiaalinormeja;

15. suhtautuu myönteisesti REPowerEU-suunnitelmaan ja sen painopisteisiin ja kehottaa jäsenvaltioita harkitsemaan, että niiden muutettuihin kansallisiin elpymis- ja palautumissuunnitelmiin sisällytetään verotoimenpiteitä, millä nopeutetaan varojen täytäntöönpanoa, parannetaan kilpailukykyä ja autetaan pk-yrityksiä, yrityksiä ja teollisuudenalaa tämän ohjelman tavoitteiden saavuttamisessa;

16. panee merkille, että keskustelu verokannustamista käynnistyi uudelleen yhteisöverotuksen tosiasiallisen 15 prosentin vähimmäistason takaavien toisen pilarin mallisääntöjen hyväksymisen jälkeen ja vastauksena inflaation hillitsemistä koskevan Yhdysvaltojen lakiin; kehottaa komissiota analysoimaan verohyvityksiä koskevia kokeiluja erityisesti EU:n valtiontukikehyksen tarkistamisen puitteissa; korostaa kuitenkin, että kaikki päätökset olisi tehtävä koordinoidusti, jotta voidaan turvata sisämarkkinoiden toiminta siten, että noudatetaan kilpailulainsäädäntöä ja estetään kansainvälinen tukikilpailu; korostaa, että verokannustimilla olisi pyrittävä houkuttelemaan todellisia investointeja ottaen huomioon huolet, jotka liittyvät ikääntyvään yhteiskuntaan, ihmisarvoisiin työelämä- ja sosiaalinormeihin sekä vihreään ja digitaaliseen siirtymään;

17. toteaa, että jäsenvaltiot voivat harkita pääomainvestointien täysimääräiseen kuluiksi kirjaamiseen tähtääviä toimia ja tehdä poistoon perustuvia vähennyksiä koskevista säännöksistä pysyviä, jotta voidaan parantaa reaali-investointeja, etenkin investointeja tutkimukseen ja kehittämiseen ja ilmastotavoitteiden saavuttamiseen, ja tukea unionin kilpailukykyä; katsoo, että pääomainvestointien täysimääräinen kuluiksi kirjaaminen edellyttää täytäntöönpanon koordinointia, huolellista suunnittelua ja merkittävää hallinnollista tarkkuutta, jotta siitä ei tule perusteettomien verotukien tai verotuksen väärinkäytön välinettä; katsoo näin ollen, että tällaisia toimintapolitiikkoja olisi seurattava säännöllisesti ja niiden ulkoisvaikutuksia olisi analysoitava;

18. kehottaa korkean inflaatioasteen vuoksi jäsenvaltioita keventämään yritysten, erityisesti pk-yritysten, taakkaa esimerkiksi väliaikaisilla verotoimenpiteillä, joilla lievennetään energiakustannusten nousua, ja käyttämään korkeampiin energian hintoihin perustuvia lisätuloja suoran ja kohdennetun avun tarjoamiseen siten, että niillä autetaan heikoimmassa asemassa olevia kansalaisia ja keskiluokkaa ja kevennetään yritysten, erityisesti kriisin vakavasti koettelemien pk-yritysten, taakkaa;

Toisen pilarin sopimus

19. panee tyytyväisenä merkille, että OECD:n ja G20-ryhmän osallistavassa kehyksessä sovittiin kahden pilarin ratkaisusta, joka koskee verotusoikeuksien jakamista ja tosiasiallisen 15 prosentin vähimmäisverokannan soveltamista monikansallisten yritysten maailmanlaajuisiin voittoihin, ja toisen pilarin direktiivin hyväksymisen kansainvälisen sopimuksen saattamiseksi osaksi unionin lainsäädäntöä; kehottaa komissiota raportoimaan parlamentille toisen pilarin sopimuksen ratifiointiprosessin onnistumisesta EU:n ulkopuolisissa maissa;

20. huomauttaa, että sen lisäksi, että yritykset joutuvat selviytymään epävakaasta liiketoimintaympäristöstä ja kasvavasta määrästä EU:n verodirektiivejä, niiden taloudelliset ja henkilöresurssit keskittyvät toisen pilarin sääntöjen soveltamiseen ja OECD:n lisäohjeiden ja uusien tulkintojen noudattamiseen jäsenvaltiokohtaisesti; panee merkille pk-yritysten verotuksen yksinkertaistamista, BEFIT-kehystä ja siirtohinnoittelua koskevan paketin, jonka komissio esitteli 12. syyskuuta 2023; odottaa mielenkiinnolla eri asiakokonaisuuksia käsittelevien neuvottelujen aloittamista ja toisen pilarin sääntöjen tehokkuuden ja vaikutuksen arviointia erityisesti odotettujen tavoitteiden, kustannus-hyötyanalyysin, verovilpin ja veronkierron torjunnan, haitallisen verokilpailun ja verotulojen kasvattamisen suhteen;

21. huomauttaa, että ensimmäisen pilarin ja toisen pilarin sääntöjä sovelletaan ainoastaan sellaisiin monikansallisiin yrityksiin, joiden liikevaihto ylittää ensimmäisen pilarin osalta 20 miljardin euron kynnysarvon ja tuottavuus on yli 10 prosenttia ja toisen pilarin osalta yli 750 miljoonan euron kynnysarvon; toteaa, että tätä sopimusta ei näin ollen sovelleta useimpiin yrityksiin, etenkään pk-yrityksiin; panee merkille komission pyrkimykset luoda BEFIT-kehys kansainvälisen toisen pilarin sopimuksen ja EU:n toisen pilarin direktiivin varaan;

22. katsoo, että G20-maiden ja OECD:n osallistavaa kehystä koskeva sopimus oli tarkoitettu paketiksi, jonka tavoitteena on molempien pilarien samanaikainen voimaantulo; panee merkille OECD:n ja G20-maiden osallistavan kehyksen 11. heinäkuuta 2023 hyväksymän julkilausuman kahden pilarin ratkaisusta talouden digitalisaatiosta johtuviin verotuksellisiin haasteisiin vastaamiseksi; pitää valitettavana ensimmäisen ja toisen pilarin aikataulueroja; ottaa asianmukaisesti huomioon ensimmäisen ja toisen pilarin direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä koskevan kansainvälisen skenaarion;

23. panee merkille käytännesääntötyöryhmän äskettäisen uudistuksen sen soveltamisalan laajentamiseksi vuonna 2022; kehottaa komissiota, jäsenvaltioita ja yritysverotuksen käytännesääntötyöryhmää esittämään arvion aiemmista uudistuksista; palauttaa mieliin 7. lokakuuta 2021 esittämänsä

kannan verotuksen alhaiseen tasoon johtavien verotoimenpiteiden sisällyttämisestä arviointiin toisen pilarin mukaisesti;

24. panee merkille, että komissio harkitsee BEFIT-kehykseen perustuvan uuden oman varan mahdollista käyttöönottoa sen jälkeen, kun se on hyväksytty talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta, talousarvioyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta sekä uusista omista varoista, mukaan lukien uusien omien varojen käyttöönottoa koskeva etenemissuunnitelma, 16. joulukuuta 2020 tehdyn Euroopan parlamentin, Euroopan unionin neuvoston ja Euroopan komission välisen toimielinten sopimuksen[1] mukaisesti; muistuttaa, että jos ensimmäisen pilarin täytäntöönpano viivästyy yli nykyisen toimikauden, komissio on sitoutunut ehdottamaan digitaaliveroa; panee merkille, että komissio toisti olevansa tietoinen siitä, että BEFIT-kehys on merkityksellinen myös omien varojen näkökulmasta;

25. muistuttaa, että Euroopan parlamentti on jo useissa yhteyksissä, muun muassa äskettäin hyväksymässään päätöslauselmassa aiheesta ”Omat varat: uusi alku EU:n rahoitukselle – uusi alku Euroopalle”[2], ilmaissut tukensa yhteisöverotukseen liittyville uusille omille varoille, kuten yhteinen yhdistetty yhteisöveropohja, digitaalisten palvelujen vero ja BEPS-toimenpiteitä koskevan OECD:n osallistavan kehyksen puitteissa äskettäin esitetyt ensimmäiseen pilariin perustuvat omat varat; muistuttaa lisäksi kehotuksestaan ottaa käyttöön EU:n laajuinen finanssitransaktiovero ja arvioida lisävaihtoehtoina valmisteveroa, jota sovelletaan yritysten osakkeiden takaisinostoon ja jollaista ehdotettiin inflaation hillitsemistä koskevassa Yhdysvaltojen laissa, sekä yhteistä ja standardoitua lähdeverokehystä;

26. korostaa, että yhteisöveroihin perustuvien hyvin suunniteltujen uusien omien varojen on oltava täysin yhteensopivia yksinkertaistetun verojärjestelmän tavoitteen kanssa ja että niillä voidaan edistää verotuksen oikeudenmukaisuutta; kehottaa komissiota etsimään synergioita verosääntöjen nykyaikaistamisen ja mahdollisten veroperusteisten omien varojen välillä;

27. panee merkille komission ehdotuksen yrityssektoriin kytketyistä siirtymäkauden tilastopohjaisista omista varoista, jotka voitaisiin ottaa käyttöön BEFIT-kehykseen liittyvien omien varojen mahdolliseen käyttöönottoon asti; katsoo, että tällaisten johdonmukaisesti suunniteltujen omien varojen olisi kannustettava jäsenvaltioita nopeuttamaan BEFIT-kehyksestä käytäviä neuvotteluja;

28. kehottaa jälleen jäsenvaltioita hyväksymään uusia omia varoja, joilla on tarkoitus kattaa Next Generation EU -välineen lainakustannusten

---

1 EUVL L 433 I, 22.12.2020, s. 28.
2 Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2023)0195.

takaisinmaksu, ja osoittamaan riittävän rahoituksen sen toimintapolitiikkoihin ja painopisteisiin mahdollisimman pian.

Kohti koordinoidumpaa ja yksinkertaistettua yhteisöverojärjestelmää (BEFIT)

29. panee merkille, että BEFIT-kehys ja verotusta koskeva pk-yritysten apupaketti täydentävät toisiaan ja niiden molempien tarkoituksena on yksinkertaistaa yritysten toimintaympäristöä; kehottaa komissiota ehdottamaan toimenpiteitä, joilla autetaan kaikkia jäsenvaltioita kohti yksinkertaistettua, tehokasta ja kilpailukykyistä verojärjestelmää yritysten ja erityisesti pk-yritysten hallinnollisen taakan keventämiseksi; toteaa, että muita ratkaisuja erityisesti pk-yritysten hallinnollisen taakan keventämiseksi ovat palautusmenettelyjen, vähennysten ja oikeusriitojen yksinkertaistaminen; panee tässä yhteydessä merkille kesäkuussa 2023 annetun komission ehdotuksen ylimääräisten lähdeverojen nopeammasta ja turvallisemmasta alentamisesta (FASTER), jolla pyritään lisäämään rajat ylittäviä investointeja ja tukemaan verotukseen liittyvien väärinkäytösten ehkäisemistä lähdeveromenettelyjen uudistuksen avulla, ja kehottaa hyväksymään ja panemaan sen nopeasti täytäntöön;

30. toteaa, että yritysverotuksen käytännesäännöt ovat vuodesta 1997 lähtien olleet unionin pääasiallinen väline yritysten välisen haitallisen verokilpailun estämisessä; korostaa, että tässä yhteydessä jäsenvaltioiden olisi tarkasteltava uudelleen, muutettava tai lakkautettava sellaisia nykyisiä verotoimenpiteitään, jotka aiheuttavat haitallista verokilpailua, sekä pidätyttävä ottamasta käyttöön uusia toimenpiteitä tulevaisuudessa; suhtautuu tältä osin myönteisesti neuvoston 8. marraskuuta 2022 antamiin päätelmiin yritysverotuksen käytännesääntöjen uudistamisesta tarkasteltavana olevien verotoimenpiteiden soveltamisalan suhteen tutkittaessa EU:n haitallisia verokäytäntöjä; kehottaa yritysverotuksen käytännesääntötyöryhmää hyödyntämään täysimääräisesti tarkistettua toimeksiantoaan;

31. kehottaa neuvostoa jatkamaan kiireellisesti neuvotteluja Unshell-ehdotuksesta; palauttaa mieliin komission alkuperäisen tarkoituksen ja parlamentin 17. tammikuuta 2023 vahvistaman kannan[1];

32. odottaa mielenkiinnolla BEFIT-kehyksen ja päätoimipaikkaverotusta koskevan järjestelmän odotettuja vaikutuksia yhteisöverojärjestelmien monimutkaisen oikeudellisen kehyksen yksinkertaistamiseen, millä autetaan houkuttelemaan ulkomaisia suoria sijoituksia, parannetaan EU:n kilpailukykyä ja vähennetään siten riskiä siitä, että yritykset siirtyvät EU:n ulkopuolisiin maihin; panee merkille 2000-luvun yritysverotusta koskevan komission tiedonannon, jossa todetaan, että yhteisen yhteisöverojärjestelmän

---

1 Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2023)0004.

puuttuminen sisämarkkinoilta jarruttaa EU:n kilpailukykyä ja että nämä seikat muodostavat kilpailuhaitan kolmansien maiden markkinoihin verrattuna; muistuttaa, että yksinkertaisempi kehys vähentää myös mahdollisuuksia aggressiiviseen verosuunnitteluun;

33. ottaa huomioon komission BEFIT-ehdotuksen, jonka tarkoituksena on luoda uusi ja yhtenäinen EU:n yhteisöverotuksen säännöstö ja yritysten tuloverotuksen yhteinen veropohja; kehottaa tässä yhteydessä komissiota varmistamaan, että uusi ehdotus tarjoaa yrityksille selkeyttä ja ennustettavuutta ja helpottaa rajat ylittävää taloudellista toimintaa; painottaa, että tällaisissa ehdotuksissa on otettava huomioon maailmanlaajuisesti tehdyt EU:n etuja suojelevat sopimukset tai niistä käydyt keskustelut; toteaa jälleen, että yhteisöverokehyksiä koskevat sopimukset ovat tehokkaimpia, kun ne tehdään maailmanlaajuisesti;

34. katsoo, että BEFIT-aloite on tilaisuus puuttua verosäännösten noudattamiseen liittyviin kustannuksiin ja vähentää hallinnollista taakkaa samalla kun se edistää aggressiivisen verosuunnittelun vähentämistä minimiin ja vahvistaa pk-yritysten tasapuolisia toimintaedellytyksiä; katsoo, että verovilpin, veronkierron ja veropetosten mahdollistavien aukkokohtien korjaamisen olisi sisällyttävä verotusalan lainsäädäntöaloitteisiin; toteaa tämän edellyttävän jatkuvaa yhteisöverokehystä koskevaa työtä, jotta tässä suhteessa voidaan tehdä mukautuksia;

35. muistuttaa kannastaan, jonka mukaan BEFIT-aloitetta olisi tuettava poliittisella prosessilla, jolla lisätään poliittista tukea muutokselle; panee merkille tarkistetun vaikutustenarviointiraportin, jossa selvennetään aiemmista yhteisöveroaloitteista saatuja kokemuksia ja johon lisätään linkit OECD:n kahden pilarin lähestymistapaan;

36. panee tyytyväisenä merkille BEFIT:n suunnitellut tavoitteet, jotka esitettiin komission vaikutustenarvioinnin kannanottopyynnössä ja joilla pyritään parantamaan yritysten häiriönsietokykyä vähentämällä erilaisten kansallisten verosäännösten monimutkaisuutta ja rajat ylittävää toimintaa harjoittaville EU:n yrityksille säännösten noudattamisesta aiheutuvia kustannuksia, poistamalla rajat ylittävät investointiesteet ja lisäämällä sisämarkkinoiden houkuttelevuutta kansainvälisten investointien kannalta, luomalla oikeudenmukaiselle ja kestävälle kasvulle suotuisa ympäristö tasoittamalla tietä hallinnon yksinkertaistamiselle ja hankkimalla jäsenvaltioiden kansallisiin talousarvioihin kestäviä verotuloja, ja pitää tätä erityisen tärkeänä nykyisten haastavien taloudellisten olosuhteiden ja sosiaalisten haasteiden vuoksi; katsoo, että yhtenäisen verosäännöstön täytäntöönpano voi auttaa vähentämään mahdollisuutta jäsenvaltioiden väliseen haitalliseen verokilpailuun ja veronkiertoon ja yksinkertaistaa samalla EU:n yhteisöverosääntöjä;

37. korostaa verohallintojen merkittävää roolia BEFIT-uudistuksen täytäntöönpanon varmistamisessa; suosittelee, että riittäviä keinoja,

koulutus mukaan lukien, kohdennetaan jäsenvaltioiden toimin ja tulevan Fiscalis-ohjelman kautta;

38. muistuttaa, että unionin aiemmissa yrityksissä määritellä yhteinen säännöstö käsiteltiin kolmea tekijää: työ, omaisuus ja myynti; panee merkille komission sitoumuksen arvioida siirtymäsäännön kattavan uudelleentarkastelun yhteydessä mahdollista tarkistusta, jolla BEFIT-kehyksen veropohjaan sisällytettäisiin malliperusteinen kohdentaminen;

39. toteaa, että eri puolilla unionia toimivien yritysten on selviydyttävä erilaisista verolaeista ja veroviranomaisista; korostaa ajatusta keskitetystä asiointipisteestä, joka mahdollistaa yhden yhdistetyn veroilmoituksen tekemisen mahdollisena keinona vähentää hallinnollista taakkaa ja minimoida sisämarkkinoiden veroesteet; kehottaa tältä osin jäsenvaltioita tehostamaan toimiaan veronmaksajia hyödyttävän sähköisen rekisterin käyttöönottamiseksi; kehottaa komissiota arvioimaan, edellyttäisikö keskitetyn asiointipisteen käyttöönotto yhteisöveropohjan yhdenmukaistamisen syventämistä ja mallin laatimista verotusoikeuksien jakamiseksi jäsenvaltioiden kesken oikeudenmukaisesti ja tehokkaasti; kehottaa komissiota arvioimaan, voitaisiinko keskitettyä asiointipistettä testata sisämarkkinoilla toimivia, toisen pilarin sääntöjä soveltavia yritysryhmiä silmällä pitäen sisällyttäen siihen myöhemmässä vaiheessa jatkotoimena uudet BEFIT-säännöt; suhtautuu tältä osin myönteisesti 16. maaliskuuta 2023 annettuun komission tiedonantoon (COM(2023)0162), jossa korostetaan keskitettyjen asiointipisteiden hyödyllisyyttä esteiden poistamisessa;

40. katsoo, että kaikkien EU:ssa toimivien erittäin suurten yritysten olisi sisällyttävä tulevan BEFIT-ehdotuksen soveltamisalaan; kehottaa komissiota varmistamaan, että pk-yritysten erityistarpeisiin vastataan pitämällä BEFIT-kehys vapaaehtoisena pk-yrityksille, etenkin niille, jotka eivät harjoita rajat ylittävää liiketoimintaa; suhtautuu kuitenkin myönteisesti kaikkiin ehdotuksiin, joiden ansiosta pienet yritykset voivat luottaa vapaaehtoiseen yksinkertaistettuun ja yhdenmukaistettuun yhteisöverotuskehykseen;

41. korostaa, että yhteisöverotus suosii velanottoa, joka mahdollistaa korkomaksujen runsaat verovähennykset, kun taas oman pääoman ehtoisen rahoituksen kustannuksia ei voida vähentää samalla tavalla, ja toteaa tämän tuovan esiin rakenteellisia haittoja oman pääoman ehtoista rahoitusta käyttäville yrityksille, jotka ovat usein nuorempia ja pienempiä yrityksiä, joilla on heikommat mahdollisuudet luotonsaantiin; panee merkille, että yritysten omaa pääomaa koskevia vähennyksiä on aiemmin käytetty väärin laittomiin toimiin; panee merkille 11. toukokuuta 2022 annetun komission ehdotuksen, jolla puututaan velanoton suosimiseen keinona edistää rahoitusta pääomamarkkinoiden kautta sen sijaan, että velkarahoituksen kannustimia vähennettäisiin, ja tunnustaa samalla jäsenvaltioiden omistajuuden verotusasioissa ja panee merkille neuvoston

6. joulukuuta 2022 tekemän päätöksen keskeyttää ehdotuksen käsittely; kehottaa neuvostoa tekemään uudelleenarvioinnin ja mahdollisesti aloittamaan uudelleen tätä ehdotusta koskevat neuvottelut komission tuella; kannattaa tiukkojen veronkierron vastaisten säännösten, myös 5 artiklan säännösten, sisällyttämistä komission ehdotukseen, ja kehottaa tässä yhteydessä jäsenvaltioita takaamaan korkeatasoisen suojan veropohjan rapautumista vastaan;

42. katsoo, että verotuksen oikeusvarmuus lisääntyisi, jos jäsenvaltioilla olisi yhteinen käsitys siitä, mitkä verokannustimet eivät ole vääristäviä; kehottaa komissiota arvioimaan patenttiboksien ja muiden teollis- ja tekijänoikeusjärjestelmien tehokkuutta haitallisia verotuskäytäntöjä koskevan BEPS-toimintasuunnitelman toimenpiteessä 5 määritellyn uuden nexus-lähestymistavan mukaisesti;

43. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita lisäämään merkittävästi tutkimus-, kehitys- ja innovointimäärärahoja, jotta saavutetaan koordinoidusti tavoite, joka on 3 prosenttia EU:n BKT:stä; korostaa, että finanssipoliittisesti vastuullisella tavalla sovellettavat yksityisen tutkimus- ja kehitystoiminnan kohdennetut verokannustimet (esim. verohyvityksin, suuremmin verovähennyksin tai mukautettuja poistoaikatauluja koskevin järjestelyin) voivat auttaa kasvattamaan näihin tarkoituksiin osoitettua yksityistä rahoitusta, millä on usein myönteisiä ulkoisvaikutuksia; korostaa, että tällaisia myönteisiä ulkoisvaikutuksia olisi analysoitava säännöllisesti ja niitä olisi mukautettava tai ne olisi kumottava, jos kannustimet eivät tuota tavoiteltua tulosta, ja panee merkille arvion, jonka mukaan tällaiset kannustimet ovat tehokkaampia pk-yrityksille, jos ne ovat menoperusteisia[1]; korostaa, että tällaisten verokannustimien on oltava täysin voimassa olevan lainsäädännön ja EU:n yleisten poliittisten painopisteiden mukaisia; muistuttaa, että Euroopan investointipankin investointiraportin 2022–2023 mukaan yritysten tutkimus- ja kehitysmenot olivat vain 1,5 prosenttia EU:n BKT:stä vuonna 2020, kun Yhdysvalloissa ja Japanissa ne olivat 2,6 prosenttia; toteaa, että tämä vaje voi vähentää EU:n pitkän aikavälin kilpailukykyä; suhtautuu tässä mielessä myönteisesti 16. maaliskuuta 2023 annettuun komission tiedonantoon, jossa jäsenvaltioita kannustetaan tukemaan tutkimus- ja innovointitoimia; kehottaa komissiota esittämään arvion yksityisen tutkimus- ja kehitystoiminnan vaikuttavimmista ja tehokkaimmista verokannustimista;

44. kehottaa komissiota laatimaan vaikutustenarvioinnin uusien teknologioiden käytöstä verotukseen liittyvien hallinnollisten menettelyjen nopeuden, tehokkuuden, luotettavuuden, avoimuuden

---

[1] Veroasioita käsittelevän alivaliokunnan kuulemistilaisuus aiheesta ”The role of tax incentives and exemptions in the framework of the reform of corporate taxation and in the promotion of European economies’ competitiveness”, 11. heinäkuuta 2022.

ja häiriönsietokyvyn parantamiseksi; ottaa huomioon, että komissio voi ehdottaa tämän vaikutustenarvioinnin jatkotoimena veroviranomaisten välisen yhteistyön tehostamista hyödyntämällä tunnistettuja hyviä käytäntöjä, jotka johtavat yritysystävälliseen ympäristöön, jossa on vähemmän byrokratiaa, sääntöjen noudattamisesta aiheutuvia kustannuksia ja hallinnollista ylikuormitusta;

°

° °

45. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.